

Lapsetkin viihtyvät luonnossa

Laskiaissunnuntain aamuhämärissä pakkasin kahvitermarin, teen, hedelmä-salaatin ja eväsleivät reppuun. Otin mukaan myös askelmittarin, kiikarin, kameran ja muistiinpanovälineet. Lämpimät vaatteet päälle ja olimme **Amandan** (10 v) kanssa valmiit Luontodemarien retkelle Helsingin syntysijoille Vanhankaupunginlahdelle. Yhteisestä linturekkestä olimme haaveilleet siitä saakka, kun olin ollut LuDen pöllöretkellä ja kertonut reissusta Amandalle. Nyt oli viimein yhteisen retkemme aika.

Kun retkiporukkamme oli koossa, lähdimme jonossa taivaltamaan pitkospuita pitkin Lammassaareen. Välillä otettiin ryhmäkuva, piti hän näin upeasta sakista saada yhteinen kuva muistoksi. Pitkospuilla kulkeminen oli Amandan mielestä yksi jännittävimmistä osuuksista reissulla. Talvimyrsky, tuulet ja tuiverrus olivat riepottelleet maisemaa ja pitkospuitaikin, jotka oli onneksi ehditty korjata kulkukuntoon.

Kävimme myös Lammassaaren lähellä olevalla Kuusiluodolla. Retkeläisten nimet kirjattiin vieraskirjaan. Oli mukavaa katsella lasten kanssa kaupungin silhuettia ja tunnistaa maisemasta kirkkoja ja muita maamerkkejä. Neljän tunnin ja kymmenen kilometrin retkelle osallistui parikymmentä innokasta luonnonystävää – mm. kuusi alle 17-vuotiasta. Kaikki kuuntelivat innolla oppaidemme **Jouko Malisen** ja **Matti Tainan** mielenkiintoisia tarinoita ja nauttivat lintujen tunnistamisesta. Jouko

kertoi seudun historiasta ja Arabianrannassa asustavasta Suomen ainoasta villikaniyhdyskunnasta. Matti opasti tunnistamaan lintuja. Hänen kaukoputkellaan lapset saivat ihailla Lammassaareen mm. harvinaista pohjantikkaa. Tämä kolmivarpainen tikka jäi Amandankin mieleen – samoin lapinharakka, viherpeippo, punatulokku, palokärki, ja erilaiset tiaiset. Lintutorniin kapuaminen sekä lintujen ja maisemien kiikarointi olivat lapsista mukavaa. Amandasta tuli innokas lintubongari ja vihkoon tuli arvokkaita merkintöjä.

Mielestäni parasta näillä LuDe-reissuilla on se, että aikuisten asenne innostaa lapsia tekemään kysymyksiä ja näin oppimaan uutta. Koulukirjoista luetut jutut nähdäänkin luonnossa. Kysymyksiä Joukolle ja Matille riittikin koko retken ajan! Hienoa on myös se, että LuDe-retkillä lapset pääsevät tutustumaan omaan kotiseutuunsa. Helsingissä on ihania paikkoja, joita löytyy kun lähdetään retkeilemään ja etsimään. Lapsen kanssa kulkiessa aikuinenkin löytää ihmeitä. Lapselle ikioma kotiympäristö on mansikkapaikka – sitä rakkaampi mitä paremmin se tunnetaan. Tästä alkoi minun ja Amandan yhteinen harrastus, ja seuraavaa LuDe-reissua jo odotellaan. Lapset ovat tervetulleita mukaan retkillemmelle!

Irma Marttila

(Kirjoitus julkaistu 24.1.2005 Stadin Ruusussa)